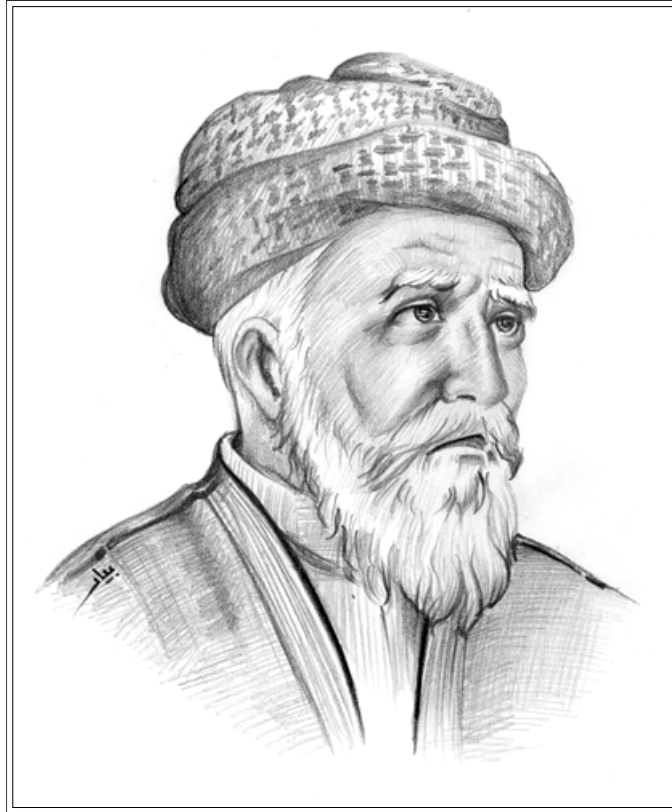

پشکا دووی

به کر به گئی نهرزی

* برا نیکتی
ژیانا وی
* برا دووی
هوزانا وی
* برا سیی
هوزانیت وی

بِرا ئِيكَيَّ

ژيانا وي

*** نائني وي**

*** بوونا وي**

*** كه سايه تي يا وي**

*** ژيانا وي يا ره وشه نبيري**

۱- يا زانستي

۲- يا هونه ري

*** سهرهاتي بيت وي**

*** مرنا وي**

بهڪر بهگي نهرزي

ناڻي وي

ناڻي وي بهڪر بهگي ڪورڙي مير بههدور بهگي (دووي)، ڪورڙي مير شالي بهگي ڪورڙي مير نهحمهه بهگي ڪورڙي بههدور بهگي (ٽيڪي) ڪورڙي مير مهحمود بهگي ڪورڙي سولتان حهسهه بهگي ڪورڙي مير سههيفههدين بهگي ڪورڙي مير محمههه بهگي ڪورڙي مير بههائدين بهگي (ٽيڪي) به، يئ ڪو دگهههيهه مير موبارزهدين (كهڪ). ب ناڻي كهلا نهرزي هاتي به ل سهرانسهري ڪوردستاني هاتي به نياسين.

بوونا وي

بهڪر بهگي نهرزي، ل كهلا نهرزي، يئ هاتي به سهر دنيايئ، بهلي ديروڪا ژ دايبوونا وي نههاتي به زانين و ب دورستي نه هاتي به ديار ڪرن، ڪا ل ڪيژ سالي ژ دايبوويه، نهوهه مائي دپههرتوڪا خويا ديروڪي دا^(۱) ديپيژيت: يئ ل سالا (۱۱۷۹/ڪ/۱۷۶۷ز) هاتي به سهر دنيايئ، يئي ڪو بهحسي ژيدهري ڦي ديروڪي بڪهت، يان ب ريبازهڪا زانستي وي چهندي ب سهلمينيت، لهورا ناههڦيسته چارچووقي باوهري يئ ژبهه ڪو بهڪر بهگ د «بهيتا سهيراني» دا، ڪو لدويڻ ديتنا من بهكه مين ههلبهسهته وي ڦههاندی، ديروڪا نڦيسينا وي ب (حساب الجمل) ديار دڪهت، ديپيژيت:

ڦهگههرياهه چهڪ نهيسي

(بي وڪافا) وهسفهت بهيسي

من گرت و بوخو نڦيسي

هيژ ڪهسي نهديتي ب چاڻ

ژبهه حسيبا نهجهدي

(عهين و غهين وڦي نوڪاف)

(۱) الاڪراد في بهدينان، بپ ۲۰۶.

لدویش (حساب الجمل) (عین و غین و فی ٹوکاف) دبیتہ (۱۷۰ک) بہرہبری
(۱۷۵۶ز). ژ قئی چہندی و زیدہباری کو نہخری یی بایی خو بوویہ، دیار دبیت کو ژ
دایکبوونا وی ل نیفا چہرخی (دوازدی کچی / ہہژدی زاییی) بوویہ.

ژیانای

بہکر بہگی ل ناٹ مالہکا مہزن و دیندار چافیت خول دنیایی فہکرن، بایی وی ہہر ژ
بچویکاتی یا وی ل قوتابخانا ئہرزئی دانا بہر خواندنی، لدویش گوتنیت ئہرزئی بیت
کہفن، ہہر ژ بچویکاتی یی نیشانیت زیرہکاتی یی لی ددیار بوون، دہمی کوژی وی
بوویہ نیژیکی (پازدہ) سالی یی دہست ب لیکنینانا پھیفا کر و ہہولدا ہوزانا برتسیت،
دگہل ہندی ژی گہلہک یی مژیلی کارسازی یی بوو، ہہردہم ہزر د چیکرنا تشتا دا دکر
وی پیٹھہ مژیل بوو، بہلی مخابن ژیاناما وی ب دورستی نہگہہشتی یہ مہ، ژبلی چہند
سہرہاتیہکیت کارتیکرنیت دہمی لی دیاربووین، کو راستی یا وی ژ ہمی لایاٹھ پی
ٹاشکرا نابیت، ژبہر کو بہحسی خواندنا وی و ماموستاییت وی و پلا وی یا زانستی
ونقیسینیت وی ل چوژتیدہریت دیروکی، یان بیت سہردہشکی - ژ بلی چہند ہوزانیت
وی - نہ گہہشتی یہ مہ، بہلی ٹہگہر چہوا بیت ٹہم دشین بیژین: کو بہکر بہگی ئہرزئی
ژیانہکا پری بہرہمی ٹہدہبی و ہونہری و زانستی بۆراندبوو و ٹہو بہرہمی کیم یی کو
گہہشتی یہ مہ تیرا وی چہندی ہہیہکو مروٹ وی پلا زانین و تیگہہشتنی ژئی
سہجکەت.

کەساتی یا وی

گومان تی نینہ کو مروٹہکی دیندار و ژ خودی ترس بوو، ہہمی دہما بہری وی ل
دویماہی یا وی بوو ژبوژیانانا خو یا ٹاخہرتی کار دکر، ہیچ جارہکی پوتہ نہ ددا قریژا
دنیایی، قئی چہندی ہیلابوو بییتہ کەسہکی ب دلوقانی و خو پاریز و خودانی سرۆشتہکی
نہرم و نیژیکی ہہر دلہکی، ژ بہر قئی چہندی ہیچ جارہکی ہزر ددہستہلاتداریہکی یان
میراتی یہکی دا نہدکر، ہہر چہندہ ٹہو نہخری یی بایی خو بو و مافی وی ژبی برایی وی

یې بچویکتر (ئەحمەد بەگن) ژ بو میراتی یې پشتی بابی وی (بەهدۆر بەگن) پترتر بوو، بەلنی دگەل هندی ژی ل سەر خو (قەبیل) کر کو بیته شیرەتکاری میر ئەحمەد بەگن شوبنا ئەو بخو بیته میر، بەلکو ددیت ئەگەر بیته شیرەتکار دی پتر باشی یې کەتن ژ کو ئەگەر با میر و هەمی بەرپرستی د ستوی وی دا با، ژبەر کو میراتی یا وی سەر دەمی یا پیدفی رەنگەکن هسکی و دلرەقی یې بوو.

ل دویف روناهی یا وی چەندی یا ژ ژیانا وی گەهەشتی یە مە، وەسا دیار دبیت، کو بەکر بەگن نە دقیا ب نانئ میراتی یې بژیت، ژبەر هندی ژی هەمی دەما کاری کرمانجی یې دکر و بەرامەتی ژیانا کرمانجی خیزانا خو ب خودان دکر هەر چەندە ژ مالا میرا بوو و خودانی خو و (حەفت) گوندا بوو، بو نمونە دەمی ئیسماعیل پاشایی (ئیکتی) (۱۱۸۲- ۱۲۱۳ک / ۱۷۶۸-۱۷۹۸ز) پرسپارا ژیدەری ژیانا وی ژی کری، گۆتی: «هناکارا دبهینه دەشتی، سەر ب سەر ددەینه ب دەخل» ئەقە ژی نیشانا وی چەندی یە، کو حەز ژیانا کرمانجی و ئاسایی دکر، دیسا «بەیتا تەرگن» قی چەندی (تەئیکد) دکەت، دەمی وی تراژیدی یې سالوخەت ددەت ئەوا بو ژ پویچوونا بیستانکی تویتنی پەیدا دبیت.

نیششکن ئاخفتنا مە ئەو، کو بەکر بەگ مرۆقەکن دیندار و خودان (زهد) بوو حەز ژ دنیا یی نەدکر و دقیا هەمی دەما یې نیزیکی خودی و دلنی خەلکی بیت و ژبەر هندی ژی بەری بچیتە بەر دلۆفانی یا خودی وەسیەتکر بوو کو دەمی دمريت ب رەخ فەرشیت (گۆرانکەهی) (۱) قە بەیتە قەشارتن، داکو هەر کەسێ نقیژێ ل سەر وان فەرشا بکەت (فاتحە) کن بو بخوینت.

ژیانا وی یا رەوشەنبیری

هەر ژ بچویکاتی یا خو حەز ژ رەوشەنبیری یې دکر، ژبەر هندی ژی، ژبلی بابەتیت ئەدەبی، مینا هۆزان و سەرھاتی و رویدانیت دیروکی و زانستی و دینی پوبتە ب هیچ بابەتەکن دی نە دکر، لەوما شیا مفایەکن باش ژی ببینت و دەستەکن شیاندار بو خو

(۱) دکەقیتە تخویبی ژیری یې گورستانا ئەرزێ، ژ روژ ئاقایی گوندی نوکە، بەری خو بدە پشکا وینەیا

درستنا هۆزانی دا ژى په پيدا كهت و ههر ل دهستپيكا سنپله يا خو هۆزانييت ل ئاست چيپكهت، ههر و هسا ب ځي لايي ره وشه نبيري ب تني قائل نه ببوو، ژبه ر هندی هزرهكا زور دكاريت هۆنهرى دا بكهت، نه خاسمه كارى دارتراشى يي و په يكه ر سازى يي، دگهل ځي چه ندى ژى گه لهك هزرا خو دبا به تيت زانستى دا دكر و سه رپور ل سه ر گه لهك جوينيت كه رستى دهستپيكي دكرن، هه تا كو گه هشتى يه هندهك نه نجاما، بو نمونه شيا كانى (سفرى) ژ رهنكه كى ناخى دورست بكهت. ديسا د چارچووقه يي كارسازى يي دا شيا بو هندهك ناميرا چيپكهت، ههر وهكى تفهنگ چيكرى، زيده بارى گه لهك كاريت دى كو دوير نينه دهسته كى باش تيدا هه بيت به لى چو پيزانين ل دور نه نجاميت وان نه گه هشتبنه مه، دگهل هندی نه م ژى دشين بيژين كو گه لهك ليژيده كرن (مبالغه) ژى يا دكار و كريبار وشيانيت وى دا هاتى يه كرن، هه تا راده كى كو بكه قنه چارچووقه يي گومانى يان ژ تخويي باوره يي پيكرنى دهركه قن، به لى دگهل ځي چه ندى ژى هه تا راده كى گه لهك باش نيشانيت شيانيت وييت ره وشه نبيري و زانستى و هۆنهرى لى دديارن، نانكو به كر به گى نه رزى ههر نه و كه ساتى يا چيخانوكى يه، نه وا هۆزان و سه رهاتى بيت وى جهى خو دناف ديروكا ملله تى كورد دا كرى و ههر دى مينت، ژبه ر كو كه ساتى يه كا (واقعى) بوو وههر سه رهاتى يه كا وى دهنگه دان و رهنكقدانيت كارتيكرا ل سه ر سيمايي ديروكا مه يا ره وشه نبيري هه بوو، ژ به ر كو دهسته كى شياندار د لاييت زانستى و هۆنهرى و نه ده بى دا هه بوو، ژبه ر هندی ژى نه م ژيانا وى يا ره وشه نبيري دى كه ينه (سى) پشك و به رفه ره هتر ل سه ر ناخقين:

نېك: ژيانا وى يا زانستى

۱- هه ديتنا كانا وچيكرنا تامانا

گومان تيدا نينه كو به كر به گى هزرهكا زور د هه ديتنا كانادا دكر و دځيا ب سه ر ريكييت په يداكرنا كه ره ستيت دهستپيكي هه ل بيت، له ورا هه رده م يي مژويلى نه زمونكرنا تشتا بوو، به لى ههر چه نده شيانيت به رده ست دكيمبوون ونه دشيا لدويث يا پيدځي كارى دوى چه ندى دا بكهت، شيا بگه هيته هندهك نه نجاما، بو نمونه رهنكه كى ناخى ژ سه رى چيپاي مه تينى

ئىنابو و پشتى كو چەند دەرمان لېكېرىن و كەلاندې، شىابو و سفرى ژى فاقىرەكەت و بىكەتە ئامان، ھەتا نوکەژى ترارەكەت وى چىكېرى يى مای (*)، دىسا ھندەك ئايەتت قورئانى ل سەر رەنگەكەت ترارا نقىسى بوو، ھەتا بەرى چەند سالا ژى مابوون، كەسە بچوبىكى وى (تا) لى با دا ئاقى پى دەتە، ل وى باوهرى بوون كو دى (تا) وى ژى چىت و ساخ بىت.

ب- چەكسازى

كەلەك جارا پىدقى بىت ژيانى مرۆقى نەچار دكەن كو ھزرا خو دچىكرنا وان تشتادا بىكەت، بىت كو مرۆقى ل دەمىت نەپىدقى و كاودانىت ئاسايى ھىچ جارەكەت ھزر تىدا نەدكر، ھەر چەندە ئەم بەكر بەگى نەرزى نائىخىنە چارچوقە يى قى باوهرى يى، ژ بەركو مە گۆتسو كو ھەمى دەما يى مژولى ھزر كرن و ئەزمونكرنا تشتا بوو، بەلى ھەر يا پىدقى يە بىژىن كو پىدقى ياتى ئەگەر چو نەبىت پالدرەكەت زۆر يى گرنگ و فالتەرەكەت ب ھىزە ژ بو ھزر كرنى دچىكرنا تشتادا، يان دلېگەربانى ژبو قەدىتتا وان دا، چىرۆكا بەكر بەگى يا سازكرنا تھەنگى ژى دكەقىتە دناف بازنى قى بابەتى دا، ژبەر كو دەمى (نكوژى زىوھى) ھانا خو برى يە نك و چىرۆكا خو بو گۆتى. ھزر كرېو كو تھەنگەكەت بو وى سازىكەت چىترە ژ وى چەندى كو تھەنگەكا كارخانى بو پەيدا بىكەت، پالدرە وى ھزرى ژى دزقرىتە قە (دو) ئەگەرا، ئەگەرا ئېكى ئەو بوو كو دقىبا بو پاشايى ئامىدى يى ب سەلمىنت كو شىاننىت چەكسازى يى بىت ل نك ھەى، يا (دووى) ئەو بوو، سزايى ب كارئىنانا وى نە وەكى ب كارئىنانا تھەنگەكا كارخانى بوو. ئەقە ژى ھزرەكا گەلەك باش بوو و ژبەر ھندى ژى چ ئەنجامىت خراب ددويف را نەھاتن.

ئەگەرى سازكرنا تھەنگى

ل دەمەكى ئىسماعىل پاشايى (ئېكى) (۱۱۸۲-۱۲۲۳ك / ۱۷۶۸-۱۷۹۸ز) نىچىرا كوشى يا قەدەغەكر و ھەر كەسە كوشى يەك كوشىبا و گەھەشتبا گۆھى وى دا

* نوکە يى ل نك برەھىم بەگى نەرزى، ل باژىرى (مىسل) بەرى خو بدە پشكا وىنەيا.

جابا وی فریکهت و تفهنگا وی ژئی ستینت و سزا دکر، کهسهک ل گوندی (زیتوا شیخ پیراموس) هه بوو، دگوتنی (نکوژی زیتوهی)، ژیارا وی ل سهر نیچیری بوو، بهلی ژبه ر نه پیگیری یا وی ب برابرا پاشای تفهنگا وی ژئی هاتبوو ستاندن، لهورا قهستا بهکر بهگئی کر دا بو چارهکی ببینت و تفهنگا وی ب زفرینت، بهلی بهکر بهگ قائل نه بوو هه ولدانا زفراندنا تفهنگی بکهت، بهلکو سۆز دایی تفهنگهکی بو ساز بکهت. بهکر بهگئی شیانیت خو بیت کارسازی ب کارئینان و تفهنگهک بو سازکر، دبیتن: دهمی کو کوبقی دهاتنه سهرکانی یا گوندی ئه رزی بهکر بهگئی ب وی تفهنگی ژئی دکوشتن، پاشی جابا (نکوژی زیتوهی) فریکر و تفهنگ دایی. نکوژی چوو چیا بی (مه تینی) بهر کوبقی یا و وهکی ههر جار دهست ب نیچیری کر، ئیسماعیل پاشای زانی، ئینا جابا وی فریکر، کو تفهنگا خو بیته و بچیته نک پاشای، دهمی ل نک ئاماده بووی و ئهو تفهنگا خومالی فی دیتی حیبه تگری ما و گوئی: ته ئه تفهنگه ژ کیری ئینا یه؟ ویژی لی نه شه شارت و گوئی کو بهکر بهگئی ئه رزی یا دایی، پاشا ژئی لیبووری و جابا بهکر بهگئی فریکر و ئهو ژئی خهلاتکر ژبه ر وی کارئ زانستی بی بهرکهتی و گرنگ.

دبیتن: ههتا دویماهی یا ژئی نکوژی ئهو تفهنگ ل نک بوو، بهلی مخابن کهس نزانیت کا دویماهی یا وی چ لی هات بوو!!

دوو: ژیانا وی یا هۆنهری

بهلکو بهکر بهگئی ئه رزی دگهلهک رهنگیت هۆنهری دا بی خودان شیان و سهرکهفتی بوویه، بهلی بهحسی ژ وی هۆنهری گههشتی یه مه تنی ئهوه کو دکاری پهیکه ر سازی بی دا گهلهک بی شارهزا و زبرهک بوو، زیتدهباری کاری دارتراشی بی و ژ ئهقی هۆنهری دویماهی بی، ئه م دشیین بیژین ب کارئینانا (ته فسوی).

ههر چهنده دقی بهربهافی دا دهستهکی شیاندار هه بوو، بهلی مخابن تنی بهحسی فی بهرهمی بی گهههشتی یه مه:

۱- کهری داری

جاب گه هشته به کر به گئی کو ئیسماعیل پاشایی ئیکئی (۱۱۸۲-۱۲۲۳ک/ ۱۷۶۸-۱۷۹۸ز) ژبو سهیرانی و نیچیری، یی چوویه سهری نامیدی، ئینا نامیریت خو برن و کوری خو (برههیم بهگ) دا دویف خو چووی چیای، هردوکا پیکفه دارهک ئیخستن و دهست ب پهژاندنا وی کرن ژبو چیکرنا کهرهکی داری، ژلایهکی شه برههیم بهگئی بقرهک لیدا و پرتهک ژبهرفهکر، ژیفهکرنا وی پرتی زبان گه هانده قهرقودئ بهکر بهگئی دهرزا خودا وینهکری، لهورا ئیکسه رگوتئ: ته گوئی وی که مکر (*)، پشتی درست کری و خرخالیت داری بو چیکرین، هندهک دیاری لیکرن و بو پاشای برن، گه لهک که سا ژ نه زئی بیت که فن دگوتن، به کر بهگئی هونه رکهکی عنتیکه دسازکرنا وی کهری داری دا ب کارئینا بو، دگوتن، و هسا چیکر بوو دهمی پالدابا نشیثیه کی بیت وی کورت دبوون، دیسا دهمی پالدابا نه فرازی یا دهستیت وی کورت دبوون، ئانکو بالانسه کا و هسا ئیخست بوو ریفته چوونا وی کو نه و هرگه ربابا و تشتی لیکری نه که فتبا.

لدویف دیتنا مه راسته به کر بهگئی کهرهکی داری یی ژوی رهنگی چیکر بوو، به لی یا بگومانه ژ گوندی نه زئی و ب ریکا چیایی مه تینی تشت (دیاری) بوو پاشای برینه سهری نامیدی ژبه ر کو نه بتنی ریکا چیایی مه تینی به لکو چو ریکیت دیت دنا شه را نه زئی و سهری نامیدی هند دخوش نین کو نامیرهک ب خرخال لئ بچیت، نه ز دبینم کو به کر بهگئی نه و کهری داری یی ب دوارکی شه گه هاندى یه نامیدی و لنتزیکی چه په ری پاشای هندهک تشت وهک دیاری بیت لیکرین ویی کیشایه دیوانا پاشای هه ر ژبو هندئ داکو شیانیته خو بیت هونه ری پو پاشای دیار بکهت، ل دویف دیتنا مه نه شه ژ یادی دورستره.

ب- کویفی یی هژیرا

دیپژن جاره کا دی دهمی دقیا بچيته سه ره دانا ئسماعیل پاشای، کویفی یهک ژ سه و کیت هژیرا وکتکا چیکر و بو دگهل خو بر، دگوتن و هسا چیکر بوو کویفی ژ دویرفه

*- گه لهکا ژ خه لکی نه زئی هزر دکرن ژ که رامه تیت وی بوو کو ل ل دهستپیکئی زانی گوئی کهری داری هاته که مکر، به لی یی پیزانین دهر باره ی کارئ په یکه ر سازی یی هه یین دزانن کو تشتیه کی ناسای یه. ژ بهر کو وی دهرزا خودا نه خشه کی درست بو دانا بوو.

دیتبا داباوه رکعت کو په زهکا کویښی یه، ژبه و ی هونهری تیدا ب کارئینای، دهمی گه هاندی و چاڅی پاشای څی که فتی گه لکه که یفا وی پپهات و خه لاتکر.

ج- وه شاندا تە فشی

به کر به گ دهر باره ی ب کارئینانا تە فشی گه لکه یی شاره زا بوو، دبیزن: جار هکی هوستایه کی (*) هنده ک جه هی ژ هویرکی داری چیکری دگه ل قاسده کی ژبو چویرکنا وی بو هنارت، دهمی کو قاسدی وی گه هشتی نک به کر به گ، دیت تە فشی یی دهستی دا یی کاره کی دکه تن، وی ژی سلاڅ کری و گوتی: هوستای ئەف دیاربه بو ته یا هنارتی و ئەو جهه داڅی، ئیکسه ر به کر به گ زانی مه به ست ژی چی یه، ئینا کولاف و دهر سوکیټ وی ژ سه ری هافیتن و دهستی خو ل ناڅاڅاڅکیټ وی دا و تە فشی یه ک دانایی و ئەو ناڅاڅاڅ کره ددهستی دا، دابیژی ب گویزانی یی ژی تراشی و گوتی: (بده هوستای)، دهمی ب وی سه ر و به ری گه هشتی یه نک هوستای، هوستا حیبه تی ما و دان پیدان (اعتراف) کر کو ژوی هونهرمه ندره .

۳- ژيانا نه دبی

ئەف بابه ته ب به رفره هی د (برا ئیککی) و (برا دووی) دا دی هیته به حس کرن.

سهرهاتی بیټ وی

هه ر که سی دناڅ ملله تی خو دا به رنیاس بیټ و ناڅو دهنگیټ وی به لاف بڼ، هنده ک هه لوبست و رویدانیت ژینا وی دی بڼه سه رهاتی و دناڅ هه ر ملله تی وی دا مین، ژبه ر هندی ژی به کر به گ نه رزی ژی وه کی هه ر ناڅداره کی دی یی کورد یی بڼ به ر نه بوویه ژ وی چهندی، له ورا چهن دین سه رهاتی بیټ وی هه تا نوکه ژی بیټ ماین و بووینه پرتکه ژ فولکلوری کوردی، ئەڅه ژی ئەو سه رهاتی نه بیټ هه تا نوکه ماین:

* رهنه گه کی قه ره چانن، به لئ ناڅی (هوستا) ل سه ر خو دانن، ژ به رکو دهونهری دار تراشی یی دا د شه ره زانه و یی دژین.

۱- کارى کرمانجی:

جاره کئی ئیسماعیل پاشای (ئیککی) (۱۱۸۲-۱۲۱۳/ک / ۱۷۶۸-۱۷۹۸ز)، ریکا چیا بی مه تینی گرت و چوو سه ره دانا میری ئه رزی، ده می گه هه شتی یه (سه ری بانکا) (۱) ل هنداشی ئاقاری ئه رزی راهه ستاو به ری خو دا ئاقاری، دیت کو به کر به گی ل ناف بیستانی خو یی هئارا هل ده ته سه ریک، ئینا ریکا خو گرت و به رب شانە شینی (۲) چو، میری ئه رزی ژپیشقه چوو و پیکفه ل شانە شینی روینشتن، به کری ده ست ژ کاری به ردان و چوو نک پاشای. پاشا ژ بهر کو جارا ئیککی بوو ب سه ره دانا ئه رزی راهووی، پرسیار ژ به کر به گی کر کا چهوا ژ یارا خو دبورین و ب چ دژین، ئینا به کر به گی قیا شتوازی ژ یانا خو بو دیار بکته، کونه وهکی ژ یارا بنه مالا وی یا میرانه، به لکو ژ یاره کا کرمانجی یه و ب که دا ده ستیت خو دژیت، له ورا به رسف دا و گوت:

عاشقی قه هوا شرین سه رخوشن قه هوا تهل
هئارکا دبهینه ده شتی سه ر ب سه ر دبهینه بده خل

ئینا ئیسماعیل پاشای گوتی: هه رن (حه فت) باریت گه می ژ عومباریت (داوودی یی) بو به کر به گی بین.

۲- به کر به گ و مه لا مه نسوری گتیرگاشی

ناف و دهنگیت به کر به گی ل ده قه ری به لاف بوو بوون، نه خاسمه پشتی بوویه ئیک ژ ئاقلدار و نیزیکی پاشای نامیدی یی، هه ر دوی ده می دا دا ناف و دهنگی یا هوزانقانی به رکه فتی مه لا مه نسوری گتیرگاشی به لاف بوو بوو، هه ر ئیکی گول ناشی یی دی بوو بوو و سه ز دکر بیسنت و تیکه لی یا وی بکته، به لی ئه و ده رفه ت پهیدا نه بوو بوون کو ئیکودو ببین و بنیاسن، ئه و سلاف بو ئیکودو دهنارتن و پرسیارا ئیکودو دکرن.

۱- مله که دکه قیته دنا قههرا ئه رزی و گوندی بانکا.
۲- که پره ک بوو، هه ر سال ل پشتا (به ری جووی) بو پاشاییت نامیدی یی دهاته چیکرن، نوکه جهی وی خانی ییت لی هاتینه ئافاکرن.

ل بهاره کئی ههردوکا ل سهر ریکه کئی ئیکدو دیتن، پشتی سلاقی بوونه هه قری بیت ئیک و پیکه چوون، هه ئیکی گومان ژ هه قالی خو هه بوون، به لی هه ئیکی دقیا هه قالی وی خو پی بینیته دهر و خو بده ته نیاسین، ب رتقه دچوون پرسیار ژ ئیکدو دکرن، هه تا کو باش ئیکدو نیاسین، ب فی رهنگی گه هه شتنه بهر سپنه ی، دیتن کو پی شیلی و دژاره، ده می دقیا دهر یاس بین به کر به کئی گوتن: ئه ری ما بۆچی ئه م هه ر دو دی شل بین؟ بلا ئیک ژ مه پی دی به لگری، مه لا مه نسۆری گوت: خو ش هه ره به لی کی ژ مه دی ییدی هه لگری، به کر به گئی گوتن: تو ژ من مه ستری یا درست ئه وه تو به ییه پشتا من و ل ئاقی دهر یاس بین، مه لا مه نسۆری ژی گوت: نه ء نه ز دی ته که مه پشتا خو به لی به کر به کئی نه و کره پشتا خو و کاردا ئاقی، ده می گه هشتی به نیقه کا سپنه ی، خو ته حساند و پیکه که فتنه تیدا، ئینا مه لا مه نسۆری سه ری گوت:

ماده م هه ی پیسن گوری

نه بیت تا قهت و بری

دا بۆچی من هه لگری؟!

به کر به گئی ژی هه ر ب هۆزانی لئ قه گیرا و گوت:

تۆ لو تیری وه کی که ره کی

پی من ته حسی ل به ره کی

هه ر ئیک بو خو چوو عه رده کی

پشتی قی چهندی پیکه اتنه دهر و ئیکدو هه مبیژکرن و پرسیارا ساخی و ژیارا هه ف کرن.

لئیری ئه گه ر مروف ب دورستی و باش هه را خو دقن هاقیتنه بهر کئی بکهت دی بینت کو نه لدویف شتواز و سسته می هاقیتنه بهر یکا هۆزانکی یا دورسته، ژ بهر کو کیش و سه روا ییت به رسقا به کر به گئی نه وه کی بیت پرسیارا مه لا مه منسۆری گبیرگاشی نه ژ بهر کو کیشا به رسقا وی یا ژ (هه شت) دهنگا یا پیکه اتی و سه روا یا وی (ک) ه و یا

* گونده که دکه قیته بهر سپنه ی، وی چاخ عومباریت پاشای لئ بوون.

گیرگاشی ژ (حهفت) برگا پیکهاتی یه و سهروایا وی (ره)، لدویف دیتنا مه ههلویستی دهروونی یی ههردوکا زالبوونهکا ب دورستی ل سهر وان کر بوو و نههیلا بوو شیوازی هافیتنه بهریکی بیته هزرا وان، ژ بهر کو دهمی گیرگاشی کهفتی به دناقیتدا هزر کر کو هاته خاپاندن ویی بهرامبهر شیا وی بدورینیت، و ئەف ههسته ل نک بهکر بهگی ب رهنگه کئی دی دیار بوو، ژ بهر کو یی پشتراست بوو کو یی شیا یه ههقالی خو، لهورا ب کیشهکا خوجهتر و نارامتر بهرسف دا، نهوژی کیشا (ههشت) برگه بی و سهروایا (ک) دیسا مروژ دشیته ههستی ب قی چهندی بکهت ب وان برگه و پیتیت هه لایکی بکار ئینایی هندیکه گیرگاشی یه برگه بیته کورت و پیتیت (دژوار) بیت بکار ئیناین و بهکر بهکی برگه بیته درپژ و پیتیت (سار) بیت بکار ئینان.

۳- بهکر بهگ و شهریعت

جاره کئی ل کۆچکا ئیسماعیل پاشای، ب ناماده بوونا بهکر بهگی نه رزی مه لایه کئی کو ناقی وی (مهلا هادی) بوو، بابه ته کئی شهریعتی به حس کر و دویر ژ (قورئان) و (سونه تی) بیر و بوچوونیت خو ل سهر دان وهه می تشت سهروین کرن، بهکر بهگی ههست کر کو ب فان رهنگه بوچوونا زیان دی گه هیته باوه ری و (عقیده) تا خه لکی ساده و نهزان، ژ بهر هندئی بی ی کو پوته ی ب مهلا هادی بکهت، یان بهرسفا وی بدهت بهری خو دا ئیسماعیل پاشای و گۆت:

شۆلا مهلا ژ بال عالما

سست کر عه قیدا جاهلا

ئیمان زه عیف که تنه جها

ئینا مهلا بی دهنگ بوو وئیدی به حسنی شهریعتی نه کر.

۴- بهکر بهگ و پیری

پشتی که لا نه رزی هاتی ههرفاندن ومیراتی یا به گیت نه رزی ب دویماهی هاتی و خانی بو خو ل بهر ژا و نزارا ئاقا کرین، خه م و کو فانا په نجیت خو ددلی بهکر بهگی دا برن و هزر

و بېر و بېرهاتنا برينيت وى كوير تر لى كرن و پېكشه بو وى بوونه دلشكهستن و بى هوبشيوونه كا مهزن، قى چهندي هيتلا پيرى تاوازي پتر تر ب سهر وى دا زال بن و ربا لى بگرين، ژبه رهندي باهرا پتر ژدهمى خو دخانى قه دبوراند.

جاره كى بوبكا وى كابانى يا كورى وى برههيم به گى گوتى: مام نه ز دى دهركه قم و زوى زقلم، نه گهر نه قيكى ته كره گرى، ب خيرا خو دهستى خو بده لاندكا وى و نه هيله مريشك بينه ژور هه تا بزقلم.

به كر به گى پتر ههست ب شكهستن و داكهفتنا خو كر، نه خاسمه پشتى روژيت دهستهه لاتدارى وميراتى يا بنه مالا وى و ريزا وى ل نك ميترت ناميدى بى هاتينه بيرا وى، نه و روژيت زيريت ژ رى بى وى بى دريژ، ژبه رهندي ناخينكهك راهيتلا و گوت:

پيرى، سه د جارا ل من پيرى

من هفت سالا

نه زى خار ب ميرى

بويكى نه ز كرمه

شاگردى مريشكا

ناترفانى قى هه قيرى.

مرنا وى

گومان تى نينه، كو به كر به گى بهيتا ته رگى يا لسالا (۱۲۵۰ ك/۱۸۳۳ ز) چيكرى، ژبه ر كول دوياهى يا وى ديترت:

ژبه ر حسيتا نه بجه دى

عهين و غهين و قى وقاف

لدويف هژمارا نه بجه دى (حساب الجمل)، (ع، غ، ف، ق) دبنه ديروكا ل سهرى، ديسا چ هوزانيت دى ژبيت كو ديروكا چيكرنا وان به حس كرى، ددهست مه دا نين دا بى بشين بيژين: به كر به گ هه تا ديروكا ديار كرى ما بوو، ديسا شينوارييت خانى بى وى بى پشتى خرابوونا كه لى ئافاكرى هيشتا بى لناف زه قيا وى يا (به رى جونى) ماى، نه قه

ژی به لگه به کئی دی یه، ژبو سه لماندنا بو چوننا مه، زیده باری وی سهرهاتی یا بهری نوکه
(به کر به گی و پیری)، کو ئه و ژی بو چوننا مه موکم دکهت. ب قی ههمی یی ئه م دشین
بیژین: یی لدویماهی یا نیقا ئیکئی ژ چه رخی (دوازدهی کوچی / نوازدهی زایینی) یی
چوو به بهر دلوفانی یا خودی.

وهسیه تا وی ژی ئه و بو کو ب رهخ بابی وی میسر به هدور به گئی (دووئی) فه ل پشتا
(گورانگه هئی) فه بهیته فه شارتن، داکو ههر که سی نقیژی ل سهر فه رشیت (گورانگه هئی)
بکهت (فاتحه) کئی ب خیرا وی ب خونیت^(۱)

نوکه ژی گوژی وی یی مای، ههر (دو) کیلی بیته وی وهکی خونه، به لی مخابن هیچ
پویتهک وهک گوژی ناقداره کئی کورد پی نه هاتی یه کرن. به کر به گی تنی ئیک کور لدویف
خو هیلا ئه و ژی بره هیم به گ بو^(۲)

(۱) بهری خو بده پشکا وینه بیئا،

(۲) ژی به حس دکهن کو جار کئی دگهل بابی خو دا چیه ئامیدی یی، بابی وی ههر ژ (دارا شرین) ل
گورستانا ئه رزی، دهست ب خاندنا قورئانی کر، هه تا که هه شتی یه کانی یا (له وله با) ل بن
ئامیدی یی ب دو ماهی ئینا (ختم) کر، ده می ژ ئامیدی یی زفرین، بابی وی گوئی: سوچه ته کئی بو
مه بکه، ئینا گوئی: ئه ز دی وی سوچه تی که م، یا کو ته بو مه ل ده می هاتنا مه کری و دهست ب
خاندنا قورئانی کر، وی ژی هه تا گه هه شتینه (دارا شرین) ب دویماهی ئینا (ختم) کر. ئه ف چنده
نه ل ئاستی باوهریا مروقی یه، له ورا مه ل پهراویزی ئینا خاری، تنی ژ بو تومار کرنی و بهس.